

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **J. A., nar. X., bytom Š.**, zastúpenej Advokátskou kanceláriou P., s. r. o., K., IČO: X., proti žalovanému **R. H., nar. X., bytom N.**, zastúpenému advokátom M. J., Š., o zaplatenie 2 730 707,-- Kč príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 29CbZm 12/2010, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 6. februára 2013, č. k. 15CoZm 6/2012-292, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 6. februára 2013, č. k.15CoZm 6/2012-292 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Nitre rozsudkom z 18. mája 2012, č. k. 29CbZm12/2010-247 ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz, vydaný 27. augusta 2010, č. k. 29Zm43/2010-15 a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 8 416,26 eur náhrady trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že predmetná zmenka bola vystavená 28. novembra 2008. Jedná sa o vlastnú zmenku, ktorú vystavil žalovaný na rad žalobcu. Text zmenky je v jazyku českom. Zmenka má nasledovné náležitosti podľa čl. I. §75 zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Zb./ďalej len ZZŠ/:

1/ Zmenka má zákonné označenie, že ide o zmenku pojatú do vlastného textu listiny v českom jazyku „Za túto zmenku zaplatím bez protestu“ (čl. I. § 75 bod 1. ZZŠ).

2/ Zmenka obsahuje „bezpodmienečný“ sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu – slovom aj číslom 3 184 090,-- Kč (čl. I. § 75 bod 2. ZZŠ).

3/ Zmenka obsahuje údaj zročnosti – 5. 1. 2009 (čl. I. § 75 bod 3. ZZŠ).

4/ zmenka obsahuje údaj miesta, kde sa má plniť – do rukou vĕřitele v jeho bydlíšti ve Š. (čl. I. § 75 bod 4. ZZŠ).

5/ Zmenka obsahuje meno toho, komu alebo na rad koho sa má plniť – paní J. A., r. č. X., bytem Š. (čl. I. § 75 bod 5 ZZŠ).

6/ Zmenka obsahuje dátum a miesto vystavenia zmenky – v P. dne 28. 11. 2008 (čl. I. § 75 bod 6. ZZŠ).

7/ Zmenka je podpísaná žalovaným R. H. vľavo dole na zmenke (čl. I. § 75 bod 7. ZZŠ).

Podľa súdu zmenka z 28. novembra 2008 mala všetky zákonom vyžadované náležitosti vlastnej zmenky podľa čl. I. § 75 ZZŠ. Súd prvého stupňa vyhodnotil zmenku za platnú, preto vydal zmenkový platobný rozkaz. Ďalej uviedol, že spoločnosť A., s. r. o., P., je zapísaná v obchodnom registri Krajského súdu v Brne, odd. C, vložka 45493. Jedinou spoločníčkou a konateľkou spoločnosti je žalobkyňa. V predmete podnikania má okrem iného sprostredkovanie obchodu, veľkoobchod a špecializovaný maloobchod. Žalovaný na základe dohody so žalobkyňou vykonával pre spoločnosť od roku 2006 funkciu obchodného zástupcu, sprostredkoval na území Slovenskej republiky pre spoločnosť veľkoobchodnú činnosť s koženou galantériou, kabelkami, cestovnými kuframi a bižutériou. Žalovaný odoberal zo spoločnosti tovar a ten dodával na území Slovenskej republiky zákazníkom vo forme veľkoobchodnej činnosti, takisto vyberal od zákazníkov na území Slovenskej republiky úhrady za dodaný tovar a následne v dvoj až štvortýždňových intervaloch odovzdával peniaze spoločnosti v P. spolu s dokladmi o predanom tovare a vždy prevzal nový tovar. Jeho spolupráca so spoločnosťou bola bezproblémová v období od 2006 až do polovice 2008. V druhej polovici roku 2008 nastali problémy, lebo žalovaný tvrdil žalobkyni, že zákazníci v Slovenskej republike mu neplatia. Od spoločnosti mal odobraté veľké množstvo tovaru, mal ho na území Slovenskej republiky. Žalobkyňa sa rozhodla situáciu riešiť tak, že jej zástupkyňa advokátka JUDr. E. F. rozposlala slovenským zákazníkom upomienky na zaplatenie kúpnej ceny. Následne zákazníci na území Slovenskej republiky advokátke JUDr. E. F. zaslali množstvo listov s písomnými dokladmi, že žalovanému nič nedlhujú. Žalobkyňa dospela k záveru, že jej žalovaný neodovzdal všetku tržbu za dodaný tovar. Táto situácia sa riešila pri návšteve žalovaného v P. 28. novembra 2008. Žalobkyňa sa na stretnutie pripravila v spolupráci s ekonómkou Z. Ř. a advokátkou JUDr. E. F.. Ekonómka Z. Ř. zistila v účtovníctve spoločnosti, koľko im žalovaný dlhuje, bolo to 4 525 733,-- Kč. Vzhľadom na to, že malo byť podané daňové priznanie spoločnosti do 30. septembra 2008, takýto dlh by

viedol k insolvenčii-konkurzu spoločnosti A., s. r. o. Žalobkyňa túto situáciu riešila aj prostredníctvom daňovej poradkyne dr. S.. JUDr. E. F. vypracovala návrh riešenia situácie. Žalobkyňa mala okrem vkladu 200 000,-- Kč v spoločnosti A.A., s. r. o., aj ďalšie vklady, ktoré presahovali výšku jeho dlhu do základného imania spoločnosti. Žalobkyňa zo svojho ďalšieho vkladu, aby sa vyhla insolvenčii, zaplatila za žalovaného spoločnosti časť jeho dlhu v sume 3 184 090,-- Kč. Bolo rozhodnuté časť dlhu vo výške 1 341 643,-- Kč riešiť formou uznania dlhu žalovaného ako živnostníka v prospech A., s. r. o. Tieto skutočnosti ohľadne ekonomických záležitostí mal súd preukázané výsluchom žalobkyne, ako aj výsluchom svedkov Z. Ř. a JUDr. E. F. Súd sa v námietkovom konaní primárne zaoberal uznaním dlhu z 28. novembra 2008 a nebolo sporné, že žalovaný sumu 1 341 643,-- Kč žalobkyni splnil čiastočne sumou 453 383,-- Kč v hotovosti, o čom svedčí potvrdenie A., s. r. o., z 15. decembra 2008 a čiastočne formou vrátenia tovaru žalobkyni.

Podľa názoru súdu námietky žalovaného v celom rozsahu neobstoja. Odporca v námietkach namietal najmä platnosť právneho úkonu podpísania zmenky s tým, že ho neurobil slobodne a vážne a vykonal ich v omyle. Táto skutočnosť by spôsobila absolútnu neplatnosť zmenky. Žalovaný však tieto svoje tvrdenia nepreukázal. Boli vypočutí svedkovia, z ktorých hrubý fyzický a psychický nátlak potvrdil iba svedok R. K.. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že svedok K. nemohol byť prítomný pri rokovaní 28. novembra 2008, kedy žalovaný podpísal zmenku v druhej miestnosti za pootvorenými dverami. Túto skutočnosť mal súd preukázanú náčrtom predmetnej nehnuteľnosti, z ktorého vyplýva, že svedok R. K. sa tam nemohol zdržiavať bez toho, že by ho nikto nevidel. Takisto bezpečnostné opatrenia ohľadne vstupu do priestorov spoločnosti neumožňovali, aby sa tam takto zdržoval svedok a všimli by si ho tam prítomné osoby: J. A., A. A., Z. Ř., M. B. a Ing. O. P. Najmä Z. Ř. a Ing. O. P. viackrát prechádzali cez miestnosť, kde sa mal údajne zdržovať R. K. V priestoroch nehnuteľnosti sa zdržiaval aj pes, ktorý by určite zacítil prítomnosť cudzej osoby. Prítomnosť psa v nehnuteľnosti potvrdil aj R. K. Skutočnosť, že žalovaný podpísal zmenku 28. novembra 2008 bez neprimeraného psychického a fyzického nátlaku, mal súd preukázanú výsluchom žalobkyne a svedkov: A. A., Z. Ř., M. B. a Ing. O. P. Pri podpise nebol prítomný A. A., lebo sa zdržiaval v priestoroch nehnuteľnosti, kde varil. Neprimeraný nátlak vylúčili svedkovia, ktorí boli priamo pri podpise zmenky: M. B., Ing. O. P. a Z. Ř.. Podľa ich vyjadrenia žalovaný podpísal papiere (zmenku a uznanie dlhu) až podozrivo kl'udne, vzhľadom na to, že sa jednalo o takú vysokú sumu. Podľa nich žalovaný si

predložené papiere, a to jedenkrát zmenka a dvakrát uznanie dlhu z 28. novembra 2008 riadne prečítal a potom podpísal. Bolo mu vydané jedno uznanie dlhu z 28. novembra 2008. Mal záujem o ďalšiu spoluprácu, s čím žalobkyňa nesúhlasila. Žalovaný súdu nepreukázal svoje tvrdenie o neprimeranom nátlaku na jeho osobu pri podpise zmenky 28. novembra 2008 a tým nepreukázal, že právny úkon - podpísanie zmenky nebol urobený slobodne a vážne. Z toho dôvodu neprichádza do úvahy ani omyl vo vôli žalovaného, ktorý by spôsobil žalobca žalovanému. Z výsluchu svedkov vyplynulo, že žalovaný si všetky papiere riadne prečítal a následne ich podpísal. Zmenku a uznanie dlhu pripravila advokátka JUDr. E. F. v spolupráci so Z. Ř., ktorá do dokumentov doplnila dlžné sumy. Súd nepovažoval za potrebné zisťovať autenticitu potvrdenia z 15. decembra 2008, ktorým žalobkyňa potvrdzuje prijatie sumy 453 383,-- Kč od žalovaného, ako platbu na zmenku z 28. novembra 2008, lebo žalobkyňa v návrhu na zmenkový platobný rozkaz túto sumu odpočítala od uplatnenej zmenkovej istiny 3 184 090,-- Kč.

Ďalej súd nepovažoval za potrebné vypočuť ako svedka J. Č., nakoľko nebol prítomný pri podpise zmenky 28. novembra 2008. Takisto pri hodnotení dôkazov nebral do úvahy zvukový záznam, údajne nahratý s J. Č., lebo nebola preukázaná autenticita a zákonnosť tohto dôkazného prostriedku. Na základe uvedených skutočností súd prvého stupňa ponechal zmenkový platobný rozkaz v platnosti.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a rozhodol rozsudkom zo 6. februára 2013, č. k. 15CoZm 6/2012-292 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil s tým, že o trovách odvolacieho konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku odvolací súd poukázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Ďalej uviedol, že žalovaný namietal neplatnosť zmenky podľa § 37 a § 49a Občianskeho zákonníka, túto námietku vyhodnotil zhodne ako súd prvého stupňa tak, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie, že k podpisu zmenky došlo za okolností, ktoré robia tento právny úkon absolútne neplatným, teda neuniesol dôkazné bremeno. V súlade s koncentračnou zásadou, ktorá platí v zmenkovom konaní, neprihliadal na ďalšie námietky, uvedené v ďalších vyjadreniach a v odvolaní. Ide o námietku premlčania, resp., že zmenka obsahuje formálne nedostatky. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sa odvolací súd

v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Žiadal, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp. zmenil napadnuté rozhodnutia tak, že zruší zmenkový platobný rozkaz a žalovanému prizná náhradu trov celého konania.

Prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 237 O. s. p., lebo v konaní došlo k vadám tam uvedených, ďalej z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. tvrdiac, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie a z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

V dovolaní namietal, že žalobkyni nič nedlhuje. Na vystavenie zmenky na rad žalobkyne neexistuje žiadny dôvod a okolnosti spomínané žalobkyňou, resp. svedkami, ktoré to mali odôvodniť, boli irelevantné. Ani súd prvého stupňa a ani odvolací súd, napriek podrobne spracovanému odvolaniu, sa vôbec nevysporiadali s obranou žalovaného, podľa ktorej žalobkyni nič nedlhuje, lebo záväzky voči firme A. boli v plnom rozsahu vyrovnané vrátením tovaru a výplatou peňazí v hotovosti, pričom to nespochybnila ani žalobkyňa.

Podľa dovolateľa sa sudy nevysporiadali ani s tým, že žalovaný popieral dohodu so žalobkyňou a že žalobkyňa za žalovaného vyplatila jeho záväzky voči spoločnosti, ktoré tvrdenie je podľa neho opätovne zjavne v rámci podaných námietok. V tomto smere žalovaný podrobne popísal nezrovnalosti vo vykonanom dokazovaní, najmä vo výpovediach svedkov a žalobkyni, na ktorých napriek tomu prvostupňový súd založil svoje tvrdenie. Odvolací súd sa s týmto vôbec nezaoberal, vôbec neriešil, že žalovaným bola spochybnená dôveryhodnosť svedkov.

Tvrdí, že odvolací sú sa nezaoberal nesprávnym postupom súdu, ktorý mal vyhodnotiť zmenku ako neplatnú z dôvodu plurality platobného miesta, resp. jeho neurčitosti, a preto vôbec nemal vydať zmenkový platobný rozkaz. Podľa jeho názoru je irelevantné zaoberať sa námietkami, ktoré v takomto prípade nemali, resp. nemuseli byť vôbec podané, ak by súd postupoval správne. Námietka sa preto netýka zmenky, ale postupu súdu, ktorý by

mal byť preskúmateľný kedykoľvek počas konania. Koncentračná zásada sa podľa žalovaného neuplatňuje ani na vznesenú námietku premlčania. V odvolaní bolo namietané nedôvodné a neodôvodnené odmietnutie dôkazného prostriedku audionahrávky, predložené žalovaným, na takúto námietku sa taktiež koncentračná zásada neuplatňuje. Je zrejmé, že ide o námietky procesného charakteru, ktoré nie je možné uviesť už v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu, lebo v tej chvíli ešte nebolo zrejmé, ako bude súd postupovať. Odvolací súd sa s uvedenými námietkami vôbec nevysporiadal, len poukázal na koncentračnú zásadu, preto je jeho rozhodnutie podľa dovolateľa nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo je zásahom do ústavne garantovaného práva na súdnu ochranu a uvedeným postupom odvolacieho súdu v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., účastníkovi bola odňatá možnosť konať pred súdom.

K dovolaniu sa vyjadrila žalobkyňa. Navrhla dovolanie zamietnuť a priznať žalobkyňi náhradu trov dovolacieho konania v sume 768,21 eur. Uviedla, že žalovaný viac ako štyri roky po splatnosti zmenky stále dlhuje skoro 3 milióny Kč. V prvom rade poukázala na skutočnosť, že žalovaný býva v rodinnom dome, ktorý je t. č. vo výlučnom vlastníctve jeho manželky. Žalovaný s manželkou v čase splatnosti zmenky uzavreli darovaciu zmluvu, ktorou žalovaný svoj podiel v rodinnom dome s príslušenstvom, vo výške $\frac{1}{2}$ z celku, daroval svojej manželke a zároveň si zriadil vecné bremeno k tejto nehnuteľnosti. Preto zásadne nesúhlasí, aby došlo k odkladu vykonateľnosti rozhodnutia.

K dovolacím námietkam sa už počas konania vyjadrovala a jej vyjadrenia sú súčasťou spisu. V prejednávanej veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie tak listinnými dôkazmi, ako aj výsluchmi množstva svedkov. Súd prvého stupňa a odvolací súd podľa žalobkyne rozhodol správne a v súlade s právnym poriadkom tak po stránke skutkovej, ako aj právnej a v neposlednom rade konanie prebehlo striktne v súlade so zákonom. Žalovaný sa pre nedostatok skutkovej, resp. právnej argumentácie snažil spochybniť zmenku neprijateľným spôsobom, pričom jeho argumentácia sústavne smerovala ku kriminalizácii žalobkyne, jej manžela a očitých svedkov, zdôrazňujúc národnosť jej manžela, obviňujúc svedkov, ktorí boli prítomní pri podpise zmenky z nátlaku, útokov na jeho osobu a z nezákonného a podvodného konania.

Tvrdenia žalovaného, ktoré uvádzal v konaní a ktoré uvádza aj v podanom dovolaní, boli podľa jej názoru jednoznačne vylúčené a žalovaný neunesol dôkazné bremeno.

O tom, že žalovaný si bol vedomý svojej povinnosti zaplatiť zmenu žalobkyni a tejto povinnosti sa všemožne vyhýbal, pričom aj podnikal kroky, ktorými sa zbavoval svojho majetku, svedčí dostatok dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v spise.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie žalovaného smeruje proti rozsudku. Dovolanie proti rozsudku je podľa ustanovenia § 238 ods. 1 až ods. 3 O. s. p. prípustné: ak je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, ak sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, ak ide o potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p.

Prípustnosť dovolania žalovaného z uvedených ustanovení nevyplýva. Napadnutý je potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v ustanovení § 238 O. s. p.

V zmysle ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p. je dovolací súd povinný prihliadať vždy na procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. Preto sa dovolací súd neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p., ale zaoberal sa aj otázkou, či podané dovolanie je prípustné podľa § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Toto zákonné ustanovenie pripúšťa

dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne v ňom vymenované. O vadu v zmysle tohto ustanovenia ide vtedy, ak: a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Pre záver o prípustnosti dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení. Rozhodujúci je záver dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Z obsahu dovolania žalovaného vyplýva, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 písm. f/ O. s. p., konanie je postihnutou inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti postupu súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či žalovanému bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým sa znemožní účastníkovi konania realizácia procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený.

Dovolateľ namieta, že rozsudok odvolacieho súdu trpí nedostatkom riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie nebolo odôvodnené v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p., čím bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces.

Absencia riadneho odôvodnenia je vadou, spočívajúcou v odňatí možnosti konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

Odôvodnenie rozsudku (nielen prvostupňového, ale aj odvolacieho súdu) musí mať náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O. s. p. (§ 211 ods. 2 O. s. p.). Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté závery. V odôvodnení rozhodnutia musí byť logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetlené, k akým skutkovým zisteniam súd dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu musí byť zároveň aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku. Ak rozsudok odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O. s. p., je nepreskúmateľný.

Jedným z princípov, predstavujúcich súčasť práva na riadny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru) a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť (I. ÚS 243/07), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci.

Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O. s. p.) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej (III. ÚS 36/2010).

Podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu SR (IV. ÚS 77/02, II. ÚS 63/06, III. ÚS 127/2010), každý má právo na to, aby sa v jeho veci pred všeobecnými súdmi rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku SR, alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Všeobecný súd musí vykladať a používať ustanovenia na vec sa vzťahujúcich zákonných predpisov v súlade a účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno toto ani iné základné práva obmedziť spôsobom zasahujúcim do ich podstaty a zmyslu.

Dovolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku odvolacieho súdu dospel k záveru, že nespĺňa požiadavky stanovené § 157 ods. 2 O. s. p.

V odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu absentuje jeho vysvetlenie, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Vôbec nedal presvedčivú a jasnú odpoveď na podstatné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, nereagoval ani na podstatné odvolacie námietky žalovaného. Napriek námietke odvolateľa, že v konaní na súde prvého stupňa došlo k nezrovnalostiam vo vykonanom dokazovaní, neuviedol, ktorým dôkazom, predloženým žalobcom a žalovaným uveril, ktorým dôkazom neuveril, ako tieto dôkazy vyhodnotil jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa dovolací súd obmedzil len na konštatovanie, že sa stotožnil s dôvodmi rozsudku Okresného súdu Nitra a poukázal na koncentračnú zásadu, pre ktorú na odvolacie námietky neprihliadal. Pritom sa nezaoberal odvolacími námietkami, že žalovaný nič nedlhuje, neexistenciu záväzku a že zmenka je neplatná, ktoré boli uvedené aj vo včas podaných námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozhodnutí odvolacieho súdu chýbajú zrozumiteľné dôvody, pre ktoré neakceptoval námietky žalovaného, uvedené v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa.

Dovolací súd konštatoval, že v princípe sa dovolací súd právne relevantným spôsobom nevysporiadal ani s jednou námietkou odvolateľa, čo robí rozhodnutie odvolacieho súdu zmätočným a arbitrárnym.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedeného, pri skúmaní, či za odňatie možnosti žalovaného konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) je potrebné považovať v prejednávanej veci aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu pre nedostatok jeho odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O. s. p.), dospel k záveru, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia treba považovať za porušenie práva účastníka na spravodlivý súdny proces, čo naplňuje znaky odňatia možnosti konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Ak je konanie a rozhodnutie zaťažené vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O. s. p., je to dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť,

pretože rozhodnutie, vydané v konaní zaťaženom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť vecne právne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 1 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vzhľadom na dôvod zrušenia sa nezaoberal ďalšími námietkami uvedenými v dovolaní.

V novom rozhodnutí súd rozhodne znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 členov senátu.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. februára 2014

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová